

дове и до другитѣ бунтовни окръжия — писмо (*въззвание*), че народътъ въ панагюрско вече е грабналъ оржжието. Поканваха се комитетитѣ на 7 града (Панагюрище, Копривщица, Клисурса, Карлово, Пловдивъ, Татаръ-Пазарджикъ и Пещера, и всички села около тѣхъ да се разпоредятъ да се свикатъ юнацитѣ, облѣчени и въоръжени, и да се наредятъ въ отдѣления, роти и дружини. Всички силни и охранени коне да се събератъ за конницата.

Панагюрското бунтовно окръжие бѣ раздѣлено на нѣколко главни *укрепени лагери*: Панагюрище, Копривщица, Карлово, Перушица, Брацигово, Батакъ, гората Еледжикъ, що пази пѣтя отъ Ихтиманъ за Пловдивъ, Голѣмо Бѣлово, що пази входоветѣ по р. Яденица за Чепино и Марица за Костенецъ баня. Всички близки села до укрепенитѣ лагери трѣбвало да се събератъ наедно въ своитѣ лагери.

На връхъ Гергьовденъ почти отъ всѣко село българитѣ впрегнали колата, покрити отгоре съ рогозки или чергило, натоварени съ покъщнина, храна, дрехи и деца. Старцитѣ и женитѣ, подкарали добитѣка и повели впрегнатитѣ волове, потеглятъ право въ опредѣления близъкъ укрепенъ лагеръ. Тамъ тѣ били приети и настанени. За добитѣка се оставило запазено въ близката гора пасбище. Селата останали праздни. Нѣкои селяни подпалили къщитѣ си. Кучетата лавнали зачудени и разтревожени. Лагерътъ веднага билъ обкопанъ съ окопъ, пѣтищата били затрупани съ камъни и дебели дървета, по височинитѣ били изринати ровове и крепости, които младитѣ възстаници-бойци заели. Това били първитѣ български набързо направени *позиции*, на които юнацитѣ трѣбвало да отстояватъ новата свобода на България. Ето следъ малко и на много височини били докарани нови черешови топчета, обковани съ желѣзни обръчи и поставени на колесарка. До тѣхъ били наслагани торби съ барутъ и топузи, събрани отъ кантаритѣ.